

ки хора? Какъ може да се тегли граница ей-тъй-е, дето се случи — да оставишъ гробищата въ една държава, а въ друга — близките на умрѣлитъ? Да тръгнешъ да идешъ при брата си, сина си да тръгнешъ да видишъ — и да те срещне нѣкакъвъ си чуждъ войникъ, дошълъ кой знай отде, да насочи срещу ги пушка, ножъ и да каже: „назадъ!“ У дома си да си и да те пждятъ. Какъ може да става туй, Господи, какъ?

„Кой хвърля братъ противъ брата и синъ противъ баща? Защо доброто го нѣма, а злото се шири? Да те подгони мечка, ще срещнешъ вълкъ, да избѣгашъ отъ оса — змия ще те ухапе. Нѣма милость, нѣма блага дума, нѣма почитъ. Защо, Господи? Защо?

„Когато купуватъ или продаватъ нѣщо на хората очитѣ сж въ кантаря. А защо, когато сждятъ човѣка, когато животътъ му е на косъмъ, гледатъ презъ прѣсти? Нѣма ли човѣкъ да разбере, че Миленъ не е направилъ нищо, че е правъ, че е чистъ? Защо убиватъ невинния и защо притискатъ сиромаха? Защо, Господи? Защо?

„Земята ражда толкозъ, колкото е раждала и по-рано. Защо има гладни, защо има голи и боси? А тамъ, отвждъ границата, що е! Чуждото се взема като свое, вкжщи въ кжта е седналъ пришълецъ и пжди навънъ стопанина, праща го като добитъкъ въ яхъра. Стар-